

ОСОБЛИВОСТІ КРИМІНАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ТА ПОКАРАННЯ НЕПОВНОЛІТНІХ

Курсант 208 навчальної групи **Сливка В.В.**

Науковий керівник: доцент кафедри кримінального права
Смаглюк О.В.

Неповнолітніми вважаються особи, які не досягли 18-річного віку. Серед неповнолітніх в КК виокремлюються ще ряд категорій осіб, зокрема : малолітні, тобто ті які не досягли 14- річного віку, новонароджені діти, діти, які не досягли 16 – річного віку тощо.

Злочинність неповнолітніх завжди перебувала і перебуває в центрі уваги представників кримінологічної науки. Це зумовлено передусім тим, що скоєння особою в неповнолітньому віці злочину значною мірою визначає її подальший життєвий шлях, оскільки суттєво впливає на формування стереотипу особи, систему її ціннісних орієнтирів.

Актуальність обраної теми: висвітлити особливості кримінальної відповідальності неповнолітніх та забезпечення їх прав в процесі притягнення до кримінальної відповідальності.

Мета роботи : вказати яке значення для профілактики злочинності серед неповнолітніх має процесуальна діяльність судів, що здійснюють провадження у кримінальних справах, які правові заходи застосовують суди щодо неповнолітніх і чи можуть вони реально сприяти попередженню вчинення неповнолітніх нових злочинів та виправленню підлітків .

Об'єктом дослідження є особливість кримінальної відповідальності неповнолітніх.

Предметом дослідження є забезпечення прав неповнолітніх в процесі притягнення до кримінальної відповідальності.

Завданням наукової роботи є розкрити особливості кримінальної відповідальності неповнолітніх та звільнення від кримінальної відповідальності і покарання з застосуванням примусових заходів виховного характеру.

За роки незалежності України злочинність неповнолітніх виявляє постійну тенденцію до зростання. Особливо яскраво це проявлялось в перші роки незалежності.

Суб'єктом злочину є особа, яка на момент вчинення злочину досягла певного віку - шістнадцяти або чотирнадцяти років. Вік суб'єкта злочину - це не тільки критерій нижчої межі, з якої можлива кримінальна відповідальність, а й обставина, що визначає характер і ступінь кримінальної відповідальності неповнолітніх, тобто осіб, не досягли вісімнадцяти років на час вчинення злочину.

Поряд із загальними положеннями, що віносяться до кримінальної відповідальності осіб, які вчинили злочини, кримінальний закон передбачає певні особливості кримінальної відповідальності для неповнолітніх.

Ці особливості стосуються:

1) звільнення неповнолітніх від кримінальної відповідальності або покарання із застосуванням примусових заходів виховного характеру;

2) видів покарання, які застосовуються до неповнолітніх;

3) звільнення неповнолітніх від відбування покарання.

Важливе значення при призначенні неповнолітньому покарання має врахування рівня розвитку та інших особливостей особи неповнолітнього. Рівень розвитку характеризується станом мисленнєвої, пізнавальної діяльності, запасом знань, параметрами емоційно-вольової сфери тощо неповнолітнього.

Врахування при призначенні покарання неповнолітнього умов його життя те виховання включає, зокрема, оцінку матеріального становища сім'ї, наявність та поведінку батьків, виконання ними обов'язків по вихованню неповнолітнього, наявність сварок, бійок, інших негативних прикладів поведінки чи проявів грубості, жорстокості до неповнолітнього, поведінки чи проявів грубості, жорстокості до неповнолітнього, поведінки оточення неповнолітнього, умов та способів проведення ним дозвілля, якості організації навчально-виховного процесу в навчальному закладі, де навчався неповнолітній, ставлення до нього з боку педагогів та колективу.

При призначенні покарання неповнолітньому за сукупністю злочинів або вироків остаточне покарання у виді

позбавлення волі не може перевищувати п'ятнадцяти років.

Особливості психології неповнолітніх, зокрема їх схильність до сприйняття стороннього впливу, з одного боку, спонукають максимально обмежувати їх спілкування з повнолітніми злочинцями, які розміщуються в окремих установах з відбування покарання, а з другого, - дає змогу обмежитися щодо таких осіб порівняно більш м'якими заходами, достатніми для забезпечення їх виправлення і перевиховання

На підставі даної наукової роботи можна зробити висновок, що поряд із загальними положеннями, що належать до питань кримінальної відповідальності осіб, які вчинили злочини, кримінальний закон передбачає певні особливості кримінальної відповідальності та покарання неповнолітніх.

СУТНІСТЬ І ЗНАЧЕННЯ МІЖНАРОДНО-ПРАВОВИХ АКТІВ

курсант 303 навчальної групи **Слюсарчук Р.О.**

Науковий керівник: доцент професор кафедри досудового розслідування, кандидат юридичних наук **Зарубей В.В.**

Демократичні перетворення, що відбуваються в Україні, курс на проведення правової реформи, вимагають перегляду традиційних підходів вітчизняної науки стосовно права і його джерел, у тому числі джерел кримінально-процесуального права. Сьогодні в ст. 9 Конституції закріплено положення про те, що "чинні міжнародні договори, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, є частиною національного законодавства України". Таким чином, загальновизнані принципи й норми міжнародно-правових актів, з одного боку, є складовою частиною кримінально-процесуального права, і безпосередньо породжують права людини в кримінальному процесі (п. 2 ст. 8, п. 1 ст. 9 Конституції), а, з іншого - є